

Urząd Miejski w Gliwicach
Sekretariat Biura Prezydenta
i Rady Miasta

data
PROJEKT 14. 05. 2015

UM-.....

DRUK NR

121

UCHWAŁA NR
RADY MIASTA GLIWICE

z dnia

w sprawie wniesienia skargi do sądu administracyjnego na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Śląskiego

Na podstawie art. 98 ust. 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 594 z późn. zm.) na wniosek Przewodniczącego Rady Miasta

**Rada Miasta Gliwice
uchwala, co następuje:**

§ 1. Wnieść skargę do sądu administracyjnego na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Śląskiego nr NPII.4131.1.178.2015 z dnia 7 maja 2015 r., stwierdzające nieważność uchwały nr V/96/2015 Rady Miasta Gliwice z dnia 26 marca 2015 r. w sprawie procedury rozpatrywania skarg i wniosków przez Radę Miasta Gliwice.

§ 2. Wykonanie uchwały powierzyć Prezydentowi Miasta.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Miasta Gliwice
Marek Pszonak
Marek Pszonak
14 MAJ 2015

RADCA PRAWNY

Elżbieta Groszewska
Elżbieta Groszewska

14 MAJ 2015

Uzasadnienie

W dniu 26 marca 2015 r. Rada Miasta Gliwice podjęła uchwałę nr V/96/2015 w sprawie procedury rozpatrywania skarg i wniosków przez Radę Miasta Gliwice. Dnia 7 maja 2015 r. Wojewoda Śląski wydał rozstrzygnięcie nadzorcze nr NPII.4131.1.178.2015, w którym stwierdził nieważność ww. uchwały w całości, jako niezgodnej z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w związku z przepisami działu VIII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego oraz rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 2002 r. w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków.

Podstawą wydania ww. rozstrzygnięcia nadzorczego, zdaniem Wojewody Śląskiego, były następujące uchybienia:

- uchwała została podjęta bez podstawy prawnej, a zatem z naruszeniem art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,
- procedura rozpatrywania skarg i wniosków regulowana jest przepisami ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 594 z późn. zm., dalej: k.p.a.) oraz rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 2002 r. w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków (Dz. U. z 2002 r. Nr 5 poz. 46);
- § 2 uchwały jest sprzeczny z art. 231 k.p.a., zaś § 1 z art. 229 pkt 2 i 3 k.p.a.

Zgodnie z art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 594 z późn. zm., dalej: u.s.g.): „*Uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne.*” Na mocy art. 91 ust. 4 ww. ustawy: „*W przypadku nieistotnego naruszenia prawa organ nadzoru nie stwierdza nieważności uchwały lub zarządzenia, ograniczając się do wskazania, iż uchwałę lub zarządzenie wydano z naruszeniem prawa.*” Z ww. przepisów wynika, iż sprzeczność uchwały organu gminy z aktami prawa powszechnie obowiązującego uzasadniająca stwierdzenie jej nieważności zachodzi wyłącznie wówczas, gdy uchwała ta narusza prawo, a naruszenie to ma charakter istotny, przy czym sprzeczność winna być interpretowana jako niezgodność uchwały z aktami prawa powszechnie obowiązującymi. Uchwała nr V/96/2015 Rady Miasta Gliwice z dnia 26 marca 2015 r. w sprawie procedury rozpatrywania skarg i wniosków przez Radę Miasta Gliwice stanowi uszczegółowienie procedury postępowania Rady Miasta Gliwice ze skargami i wnioskami, wskazując na czynności dokonywane w celu zbadania i rozpatrzenia skarg i wniosków, których ustawodawca nie uregulował w Kodeksie postępowania administracyjnego oraz rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 2002 r. w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków. Żaden przepis prawa nie zabrania przy tym radzie miasta uregulowania wewnętrznej procedury rozpatrywania skarg i wniosków w drodze norm o charakterze techniczno-organizacyjnym. Nadto, uchwała nr V/96/2015 Rady Miasta Gliwice z dnia 26 marca 2015 r. w sprawie procedury rozpatrywania skarg i wniosków przez Radę Miasta Gliwice nie ma charakteru prawotwórczego, nie stanowi aktu prawa miejscowego, nie zawiera nakazów i zakazów rzutujących na sytuację prawną skarżących i wnioskodawców, a jej zapisy nie wyłączają stosowania przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego i innych przepisów powszechnie obowiązujących w tym zakresie. Przepisy uchwały stanowią jedynie wytyczne w sprawach przyjmowania i nadawania biegu skargom i wnioskom, co przesądza o jej wewnętrznym charakterze oraz celu podjęcia, jakim jest usprawnienie działań Rady Miasta Gliwice.

W zakresie zarzutu braku przepisu prawa stanowiącego delegację dla rady miasta do pojęcia przedmiotowej uchwały, stwierdzić należy, że wystarczające wydaje się powołanie art. 18 ust. 1 u.s.g. Konieczność wskazania konkretnego przepisu prawa materialnego, stanowiącego delegację dla rady

gminy do podjęcia uchwały w temacie procedury rozpatrywania skarg i wniosków, byłaby aktualna wyłącznie w przypadku uchwały o charakterze prawotwórczym, którego, jak wskazano powyżej, nie można przypisać uchwale nr V/96/2015 Rady Miasta Gliwice z dnia 26 marca 2015 r. w sprawie procedury rozpatrywania skarg i wniosków przez Radę Miasta Gliwice. Powyższe stanowisko potwierdzają orzeczenia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 6 października 2008 r., sygn. akt IV SA/Gl 487/08 oraz Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 28 kwietnia 2011 r., sygn. akt II OSK 269/11. Wobec powyższego stwierdzenie nieważności ww. uchwały jako sprzecznej z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej nie znajduje uzasadnienia. Uzasadnienia nie znajduje także zarzut sprzeczności § 2 uchwały z art. 231 k.p.a. § 2 ust. 1 uchwały wyraźnie wskazuje bowiem, że Przewodniczący Rady, po dokonaniu określonych czynności o charakterze technicznym, nadaje skardze lub wnioskowi dalszy bieg zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego. § 2 ust. 2 uchwały jest wyłącznie uszczegółowieniem art. 231 k.p.a. w zakresie organizacyjnym i porządkowym. Regulacji tej nie można uznać za sprzeczną z ww. przepisem, skoro art. 19 ust. 2 u.s.g. wprost przewiduje, iż do zadań przewodniczącego rady gminy należy organizowanie pracy rady, tj. m.in. podejmowanie określonych czynności materialno-technicznych. Na uwzględnienie nie zasługuje również zarzut sprzeczności § 1 uchwały z art. 229 pkt 2 i 3 k.p.a.

Zgodnie z art. 98 ust. 1 u.s.g. rozstrzygnięcia organu nadzorczego dotyczące gminy podlegają zaskarżeniu do sądu administracyjnego z powodu niezgodności z prawem w terminie 30 dni od dnia ich doręczenia. W myśl art. 98 ust. 3 zdanie drugie u.s.g. podstawą do wniesienia skargi jest uchwała lub zarządzenie organu, który podjął uchwałę lub zarządzenie albo którego dotyczy rozstrzygnięcie nadzorcze. Wymogiem formalnym wniesienia skargi do sądu administracyjnego na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Śląskiego nr NPII.4131.1.178.2015 z dnia 7 maja 2015 r. jest podjęcie niniejszej uchwały.

Mając powyższe na uwadze postanawia się złożyć skargę do sądu administracyjnego na ww. rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Śląskiego.

Przewodniczący
Rady Miasta Gliwice
Marek Pszonak
14 MAJ 2015

